

NEVĀ•M, JESTLI TOHLE MĀ• Ā~ĚĀ ENĀ•

ĀĀEtrtek, 01 Ānor 2018

Zdravím Kudlanku i vás všichni, a prosím o radu: Bydlíme na sídlnici v paneláku, a kdo to začal, tak si jistě dokáže představit, že to v určitém smyslu má být horší než na malé vesnici. Všichni se známe, všichni se pravidelně vidáme, bydlíme tu skoro všichni stejně dlouho. Právě je, že mi manželka nevěrný s našou sousedkou.

Naštěstí z jiného vchodu, ale stejně je to pořád dost blízko. Stalo se to před rokem, manželka se mi vzápětí přiznala a společně na našem manželství pracujeme. Tedy, oba se nějak navzájem snažíme... Problém je v tom, že se s ní pořád vidáme. Já mám téměř pokaždé, když ji vidím, panickou ataku. Je to přílišné. Kdo to nezačal nepochopí. Stejně tak je mi úplně zle, když vidím jejího manžela, nebo ten o ničem nemá ani ponětí. Obskakuje si ji jako královnu a já, když to vidím, mám sto chutí mu vykřiknout do tváře, jaká ona ve skutečnosti je. Samozřejmě, že tady neudělám, ale myšlenky na to mám, přeci jen je to ženská, která mi předvrátila život úplně vzhůru nohama; nějaké stáhnout jinam to taky nehrozí. Dáti tu chodí do školy, mají tu své kamarády; No, a manželka zaříná být permanentně našťavá, protože já jsem pořád našťavá a citlivá a …no, začarované kruhy. Chtěla bych se představit nějak ladně představit, ale nějak mi to nejde. Takže nějaké rady, byly by?

LÍDA

ODPOVĚŠ :

Milá Liduško, já vím, že ti to připadá jako největší problém tvého života, ale neber to tak. Na jednu stranu je hrozný, že ti to ten tvůj drahoušek okamžitě vyzvonil, že se k tobě „utekl jako k mamince“ i z toho si vem, že jsi přeci jen ta jeho nejbližší. A že si uvědomil, jakou udělal koninu, kravinu, volovinu (stejně zajímavé, že lidé dávají svým přátelům jména nevinných zvířátek). Chápu, že te, kdykoliv se opozdí, tak už zas vidíš; v její náruči, s nějakou jinou, ale neber to tak. Bohužel, chlapi jsou od přirody rozseváči, a holt nějak neumí zas až tak ovládnout. Takže se musíš; ovládnout ty. Neříkám, abys na to zapomněla, ale snaž se, aby k němu chovala pokud možno stejně, jako dříve. Nebo ješ o něco líp. Ne, nemyslím, abys mu nějak nadbíhala se jednoduše domě; abyste zase byli spolu bezva kamarádi. Aby z tebe necítil toho naježeného ježleka, tu nejistou a předvednou ženskou. Musíš; sama sobě dokázat, že to zvládne; pro chce; zachovat manželství. Ano, on ulítnul, ale co ty víš; jestli by se ti to někdy nestalo taky? Těba ne, ale jsou případy, kdy jak se říká „nejvíc ho stará stodola“ – a to je pak právě! A taky se nedá kvůli tomu rozvracet všechno. Hele, pokud to jinak všechno funguje, oba máte práci, staráte se o děti, bavíte se (doufám) spolu, tak se to snaž brát jako nepříjemnou chorobu, která se vyskytla a snad už nepříjde. – a ješ; nějak: je to hodně i ve tvých rukách – protože, jak říkám, když se bude domě; „ se doma budete spolu bavit (tím myslím zábavu, nejen nejnutenější), tak ho to už ani nenapadne. Protě; stopro! už si to netroufne, jednoznačně toho lituje a uvědomuje si, o by přišel; Jo, zcela sobecky – přišel by o rodinu, pohodu, děti; Tak to zvládni. Dávej si těba už v práci takové „domácí úkoly“ – o čem si budete pak spolu povídat, co těba spolu doma uděláte; Držím palce, a kdyby nějak tak napíš;

d@niela

